

Wendelinusposten 11. mars 1995

Dette med dødshjelp

I min barndom var en av mine nå avdøde slektninger lege-skyss i vårt distrikt. En gang skyssset han legen opp gjennom Bjerkadalen så langt veien gikk. Fra veienden til Stormålvatnet, hvor en dame lå syk, måtte de gå en drøy mil til fots. Legen ble skremt over de store avstander. «Si meg, hvordan var det i gamle dager før veien ble påbegynt - fikk syke mennesker på et slikt sted besøk av lege?» spurte dr. Drøpping min slektning. Han svarte kontant: «Nei, de måtte dø uten lege-hjelp».

Min slektnings kjappe replikk kom meg i hu under lesning av ett møtereferrat fra Bonn. Katolikkene avvirket for en tid siden «Uke for livet». Foranledningen til møteuken var frykten for at det menneskelige liv i framtiden «ikke skal bli uantastet» heter det i referatet.

Presidenten for ZdK (tyske katolikkers sentralkomite) Rita Waschbusch, sa at møtet står «i tegnet» til eldre menneskers verdighet og rettigheter. Fru Waschbusch sa at det både i Tyskland og i andre europeiske stater spores tendenser til at mange eldre menneskers liv kan stå i fare. Det blir stilt spørsmålstegn ved om gamle mennesker har rett til liv.

Presidenten kom inn på og vurderte diskusjonen om eutanasi (aktiv dødshjelp). Hun så meget alvorlig på at mange forsøkte å myke opp dødshjelpforbudet.

På møtet ga den tidligere Bundesminister, professor dr. Ursula Lehr (CDU) uttrykk for stor bekymring over språk-

bruken i det her berørte spørsmål. Dr. Lehr, som er alderdomsforsker, henviste til ordene selvbestemt død, dødshjelp og død i verdighet. Her dreier det seg om «en fornem omskrivning av ordet drap», sa professor Lehr. Hun kom også inn på den skremmende utviklingen i Holland. Av 129.000 dødsfall blant personer over 60 år fikk nesten 20.000 sitt liv avsluttet ved aktiv dødshjelp. Av disse hadde rundt 11.500 syke ikke anmodet om dødshjelp.

Kølns erkebiskop kardinal Joachim Meisner sa at i samfunn hvor menneskeverdet blir vurdert etter prestasjoner er verdigheten til eldre mennesker særlig utsatt.

Tyske alderdomsforskere antar at i år 2030 vil 30% av den tyske befolkning være over 60 år. Igjen lar jeg tankene gå tilbake til min barndom. Jeg er gammel nok til å minnes flere dødsfall i siste halvdel av tredveårene. Mange døende hadde nok smerter. De gamle døde i sine hjem. Der fantes det hverken sprøyter eller smertepumper, knapt nok en globoid. Men jeg hørte aldri at noen ba om hjelp til å forkorte livet.

Når man leser aviser fra Mellom-Europa - og det bør man gjøre - ser det ut til at katolikkene ikke er særlig opptatt av grenseflytting. For en ukyndig legmann som undertegnede ser det ut til at flere biskoper her i landet er i ferd med å flytte grensene bort fra det som vi en gang lærte var Ordet. Jeg trodde at det ikke var mulig å få dispensasjon fra de ti bud. Men jeg må ha tatt feil. **John Sand**